

OTILIE TÝMALOVÁ

Paní Otilie Týmalová, za svobodna Fuchsová, se narodila 24. září 1934 v Borovanech. Své dětství strávily Otilie a její o rok starší sestra v hostinci „Na Sýmalce“ u nádraží, který provozovala její babička. Díky dědečkovi, který byl sám oddaným vlastencem, členem Československé církve bratské a jedním ze zakladatelů českobudějovického Sokola, se ještě jako batole dostala na cvičení mezi ostatní Sokoly. Sportovní spolek jí učaroval a stal se její celoživotní vášní. Dodnes ráda vzpomíná na slavnostní otevření českobudějovické sokolovny v roce 1947, kterého se jako mladá dívka zúčastnila. Postupem času byl Sokol prakticky zrušen a všesokolské slety nahrazeny spartakiádami.

Otec pracoval jako vedoucí technik, ale jelikož se znelíbil tehdejšímu režimu, musel se za trest vzdát své práce a přestěhovat se do Jindřichova Hradce. Rodinu vzal s sebou. Oťka tak přestoupila ze sexty gymnázia v Českých Budějovicích na to místní. Zde ji čekaly potíže s jazyky, protože se dosud učila francouzsky, na nové škole se ale vyučovala angličtina a latina. Vždy byla spíše technický typ a tak se nakonec rozhodla přejít na technicky založené předměty. Riskování jí vyšlo a školu dokončila. Ve studiu jí pomohla záliba v létání, které se v Hradci začala věnovat. Po dokončení školy Oťka začala pracovat v elektrárně a zároveň jako instruktorka létání na letišti, kde se sama kdysi učila létat.

Tatínka nakonec z práce definitivně vyhodili a rodina se vrátila zpátky do Českých Budějovic. Oťka se vdala, měla dvě děti, ke kterým přibyl ještě syn její sestry. Ta tragicky zahynula se svým manželem na dovolené v horách. A tehdy přišel další sport. S partou přátel se šli podívat na závody v sáňkování, které začalo Otilii bavit. Nakonec to dotáhla na Mistrovství republiky.

Ihned po revoluci se vrátila do Sokola a aktivně se podílela na jeho obnově. Českobudějovický Sokol obnovil svou činnost v únoru 1990. Začala cvičit s oddílem žen, později se sama stala cvičitelkou. V roce 1994 se konal první župní slet v Lišově, kterého se účastnila a o rok později se stala náčelnicí TJ Sokol, tuto funkci vykonávala do roku 2000. Pracovala také jako tajemnice Jihočeské župy. Za svou dlouholetou práci získala v roce 2016 zlatou sokolskou medaili, rozšířila tím sbírku dalších ocenění, kterých se jí za celý život dostalo.

Dnes si Oťka stále čile užívá života. Žije v Českých Budějovicích, navštěvuje muzea, divadlo a na léta strávená s dědou a se Sokoly ráda vzpomíná.